Nr. 89. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Piątek, 28 Kwietnia 1922. 137 Kraków 2.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
Biuro Redakcji i Ekspedycja ul. Chorążczyzna 21. Administracja ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 21, w biurze dzienników S. Sokołowski i Ska Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141.690.
Telefon Redakcji Nr. 178. — Telefon Administracji Nr. 78.

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji 20 Mk.

PRENUMERATA: miesięcznie
we Lwowie bez dostawy . . . . 460·— Mk
we Lwowie z dostawą . . . . 500·— Mk
z przesyłką pocztową w Polsce . . . . 500·— Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach . . . . . 650·— Mk

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7; biuro S. Sokołowski i Ska. ulica Jagiellońska 7.

Wymiana not między Polską i Rosją

NOTA CZICZERINA DO MIN. SKIRMUNTA.

Genua. (PAT.) Przewodniczący delegacji rosyjskiej Cziczerin wystosował do Ministra Skirmunta następującą notę:

Panie Ministrze! Z powodu noty wystosowanej przez niektóre delegacje uczestniczące w konferencji genueńskiej do przewodniczącego delegacji niemieckiej w dniu 18. bm., a opublikowanej w prasie 19. kwietnia br., oraz z powodu odpowiedzi tych delegacji z 24. bm. na notę niemiecką, pozwalam sobie zwrócić pańską uwagę na następujące okoliczności:

Pozostawiając zupełnie na uboczu kwestję, czy są uzasadnione lub nieuzasadnione względy, które skłoniły państwa podpisane na pierwszej nocie do żądania od Niemiec wstrzymania się od udziału w czasie konferencji w badaniu spraw dotyczących Rosji, uważam, że te same względy mogłyby również Polskę zmusić do wstrzymania się od udziału w badaniu powyższych spraw, gdyż traktat zawarty między Rosją a Polską 18. marca 1921 w Rydze załatwia wszystkie sprawy obchodzące oba państwa w formie znacznie konkretniejszej i bardziej definitywnej, aniżeli to czyni traktat zawarty 16. kwietnia w Rapallo pomiędzy Niemcami a Rosją. Jednocześnie nie mogę nie zauważyć, do jakiego stopnia państwa, które uznały de iure i bez zastrzeżeń rząd sowiecki, oraz które.... (brak w tekście).

Niezrozumiałym jest co najmniej krok, zmierzający do pozbawienia tego rządu prawa zawierania traktatów z innemi państwami. W kroku tym rząd mój zmuszony jest widzieć naruszenie suwerennych praw Rosji i za grube pogwałcenie po pierwsze, traktatu pokojowego zawartego w Rydze 18. marca 1921, a ratyfikowanego przez Sejm polski 30. kwietnia tegoż roku, po drugie za pogwałcenie w większej mierze układu podpisanego w Rydze 30. marca 1922 pomiędzy Rosją, Polską, Estonją i Łotwą. Układem tym zobowiązała się Polska między innemi nie tylko uzgodnić na konferencji akcję swoją z akcją rosyjską, lecz również przyczynić się na tej konferencji wszystkimi siłami do uznania Rosji de iure przez państwa, które jej dotychczas nie uznały. Wreszcie okoliczność, że państwa, które podpisały odpowiedź na notę niemiecką, a z pośród których jedynie Polska nie należy ani do Wielkiej ani do Małej Ententy, zastrzegają dla swoich rządów prawo nieuznania pewnych artykułów traktatu niemiecko-rosyjskiego, stwarza niesłychany precedens, na mocy którego każde państwo mogłoby się uważać za uprawnione do unieważnienia traktatu, zawartego między dwoma innemi państwami. Naśladując ten precedens, Rosja miałaby absolutnie prawo nieuznawania traktatów lub poszczególnych części traktatów zawartych przez Polskę z innemi państwami, o ileby te traktaty nie odpowiadały interesom Rosji. Rząd rosyjski nie zamierza jednak kroczyć po drodze wskazanej przez Polskę. Rząd rosyjski oświadcza kategorycznie, że pod żadnymi pozorami nie może pozwolić, aby traktaty przezeń zawarte uzależnione były od uznania lub nieuznania ich przez państwa trzecie. — W oczekiwaniu pańskiej odpowiedzi ... pewnienia itd. Podpisany: Cziczerin. Genua, 24. kwietnia 1922.

ODPOWIEDŹ MINISTRA SKIRMUNTA.

Genua. (PAT.) W odpowiedzi na notę Cziczerina z 24. bm., wysłaną do Ministra Skirmunta, przesłała delegacja polska na ręce przewodniczącego delegacji rosyjskiej następującą notę:

Panie Przewodniczący! W piśmie Pańskiem z 24. bm. uważa! Pan za właściwe powiadomić mnie o sposobie interpretowania faktu podpisania przez Polskę not wystosowanych 18. i 23. bm. do przewodniczącego delegacji niemieckiej przez przedstawicieli rządów państw sprzymierzonych, delegowanych na konferencję genueńską. Donosząc o otrzymaniu Pańskiego pisma, zmuszony jestem przedtem zastrzec się kategorycznie przeciw mięszaniu się przez rząd rosyjski do stosunków pomiędzy Polską a każdem innem państwem. Pragnąc zaś mieć jedynie na uwadze utrzymanie normalnych stosunków między Polską a Rosją, udzielam Panu następującej odpowiedzi:

Głównym celem konferencji, jak to zresztą wynika z rezolucji przyjętych w Cannes, jest odbudowa ekonomiczna Europy środkowej i wschodniej, a przedewszystkiem Rosji, która bardziej niż jakiekolwiek inne państwo odczuwa potrzebę współpracy zagranicy. Wznowienie regularnych stosunków między tym krajem a państwami reprezentowanemi na konferencji genueńskiej, które nie uznały rządu sowieckiego, jakkolwiek stanowi przedmiot badań konferencji może być jednak uważane jako środek do osiągnięcia wyżwspomnianego celu. Daje się z łatwością wytłumaczyć udział Polski w pracach konferencji dotyczących spraw Rosji, udział, który w zupełności daje się pogodzić z zobowiązaniami i umowami, istniejącemi pomiędzy Polską i Rosją na mocy traktatu ryskiego z 18. marca 1921. Skądinąd nie można przeprowadzać żadnej analogji między udziałem Polski w pracach konferencji genueńskiej, dotyczących spraw rosyjskich, a nieobecnością Niemiec w tych pracach, która została obszernie wyłuszczona w dokonanej w tej sprawie wymianie pism między Niemcami a państwami, które podpisały noty z 18. i 23. bm. Wbrew opinii Pańskiej wydaje mi się rzeczą niewątpliwą, iż przyłączenie się Polski do not wystosowanych do Niemiec w żadnym razie nie może być interpretowane jako krok, zmierzający do odjęcia Rosji prawa zawierania traktatów lub też jako zamach na prawa suwerenne Rosji, a to z tego względu, że w wspomnianych notach żadne z tych praw nie było wogóle kwestjonowane. Zarzut pogwałcenia traktatu ryskiego z 18. marca 1921, pogwałcenia, które Pan nazywa niebywałem (inusité) i brutalnem (grossier), wystosowany pod adresem Polski z powodu przyłączenia się jej do omawianych not, jest pozbawiony wszelkiego uzasadnienia, ponieważ to przyłączenie się jest jedynie wyrazem udziału Polski we wspólnej zbiorowej akcji, mającej na celu ochronę praw kontraktowych grupy państw, do której Polska należy w odniesieniu do trzeciego państwa, w której to sprawie Rosja ...

Co się tyczy protokołu zamknięcia zjazdu delegatów rządów Estonji, Łotwy, Polski i Rosji sowieckiej, który się odbył w Rydze 29. i 30. marca br., to sam tytuł tego dokumentu, który to tytuł cytuję dosłownie, może wystarczyć do obalenia tej nieścisłej definicji, którą Pan do niego stosuje, impotując mu formę układu i znaczenie zobowiązania. Należy zaznaczyć, że wbrew Pańskiemu zapewnieniu, jakoby Polska zobowiązała się między innemi dążyć ze wszystkich sił do tego, aby rząd rosyjski został uznany de iure, delegaci, którzy złożyli podpisy pod protokołem ryskim ograniczyli się do wyrażenia przekonania, że ze względu na dzieło ekonomicznej odbudowy Europy wschodniej byłoby rzeczą wskazaną, aby uznano prawo rosyjskiego rządu sowieckiego. Tekst protokołu, który dla pamięci załączam niniejszem w kopji, stanowi jedynie sprawozdanie z wymiany zdań, jaka nastąpiła pomiędzy delegatami wyż wspomnianych rządów, zredagowane przez nich w formie opinji dla wiadomości odnośnych rządów i nieprzekazane im do ratyfikacji, wobec czego też nie może być uważanem za obowiązujące dla nich. Pozatem udział Polski w owem wystąpieniu 10 państw nie stoi bynajmniej w sprzeczności ze wzmiankowanemi opinjami.

Co się tyczy twierdzenia Pańskiego, dającego do zrozumienia, że postawa zajęta przez państwa podpisane na notach z 18. i 23. bm., a w szczególności przez Polskę, stwarza precedens, jak Pan nazywa niesłychany, na zasadzie którego zdaniem Pańskiem, każde trzecie państwo mogłoby czuć się uprawnione do unieważnienia traktatu, zawartego między dwoma innemi państwami, to nie pozostaje mi nic innego, jak tylko zwrócić uwagę Pana na to, że wystąpienie, do którego przyłączył się rząd polski, nie dąży bynajmniej do ograniczenia zdolności jakiegokolwiek państwa do zawierania umów poza zakresem już poprzednio ustalonym jego zobowiązań międzynarodowych, a przytem nie odnosi się ono wcale do Rosji. Podobnie jak inne państwa, które podpisały noty z 18. i 23. bm., również i Polska powstrzymała się od wypowiedzenia się przy tej okoliczności o całokształcie traktatu rosyjsko-niemieckiego, podpisanego w Rapallo 16. bm., ograniczając się do poruszenia sprawy tego traktatu jedynie z punktu widzenia jego stosunku do konferencji genueńskiej.

Niemniej przeto rząd polski **kategorycznie zastrzega sobie prawo** wypowiedzenia się z całą swobodą i do zajęcia takiego stanowiska, jakie będzie uważał za wskazane w stosunku **do każdego aktu międzynarodowego.** Podniesiona na końcu Pańskiego pisma okoliczność, że traktaty zawarte przez rząd rosyjski nie mogą w jego oczach zależeć od ich uznania lub nieuznania przez trzecie państwo, w niczem nie ogranicza swobody tych państw uznania lub nieuznania tych traktatów.

Komunikując Panu powyższe, nie wątpię, że dojrzy Pan z mej strony troskę o przestrzeganie linji pokojowego postępowania i pojednania, któremi jest natchniony rząd polski, oraz pragnę uchylenia wszelkiego nieporozumienia, któreby mogło choćby na chwilę odwrócić uwagę powszechną od dzieła ekonomicznej odbudowy Europy, w której to akcji odbudowy, odbudowa Rosji zaj... Podp. Skirmunt".

Z Rady Ministrów.

Warszawa. (PAT). Na posiedzeniu 26. bm. przyjęła Rada ministrów projekt ustawy w przedmiocie skutków prawnych zatajenia części ceny kupna w umowach o sprzedaż lub zamianę, projekt ustawy w przedmiocie ustalenia wartości cen wymiaru opłat stemplowych i wniosek o przedłużenie mocy obowiązującej ustawy o regulowaniu podatków od spożycia, użycia względnie produkcji na obszarze Rzplitej Polskiej. Następnie uchwaliła wniosek o włączenie gminy Całków pow. Tureckiego do pow. Kaliskiego i o zezwolenie Towarzystwu Bezimiennemu Kopalń węgla w Czeladzi na nabycie gruntów prywatnych w mieście Czeladzi pow. Będzińskiego. Następnie postanowiła Rada ministrów przedłożyć Sejmowi projekt uchwały w sprawie wyrażenia wdzięczności Herbertowi Hooverowi za pomoc udzieloną dzieciom polskim w r. 1919—1922, dalej uchwaliła **wypłacić jednorazowo za maj wszystkim funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym 60% pełnych poborów** normalnych, taki sam dodatek dla emerytów w wysokości 10.000 względnie 5.000 mk. na zasadach poprzednio stosowanych przy wypłacie dodatków świątecznych, dalej wezwać prezydjum Rady ministrów i ministerstwo skarbu do wypracowania nowych norm djet wyjazdowych dla funkcjonarjuszy państwowych, wreszcie przyjęła szereg wniosków personalnych i załatwiła kilka drobnych spraw bieżących.

Z komisji sejmowych.

Warszawa. (PAT). **Komisja wojskowa** przyjęła 32 pierwszych artykułów projektu ustawy o powszechnie obowiązującej służbie wojskowej. Referował p. Skarbek. Na posiedzeniu **komisji konstytucyjnej** referował p. Lieberman projekt ustawy o Najwyższym Trybunale administracyjnym. Dyskusję dalszą odłożono do najbliższego posiedzenia. Według otrzymanej informacji nieurzędowej, dziś ma się zdecydować sprawa ustąpienia ministra Sosnkowskiego z zajmowanego przezeń stanowiska.

Komisja skarbowo-budżetowa pod przewodnictwem p. **Osieckiego** rozpatrywała preliminarz budżetowy na r. 1922 ministerstwa poczt i telegrafów. Referował p. Rauch. Ogólną cyfrę dochodów ministerstwa poczt i telegrafów preliminowano na sumę 14,444.113.000 mk. Wydatki zwyczajne mają wynosić 10,232.518.000, wydatki nadzwyczajne 5,299.934.000 mk. Pp. Kaczyński i Starzyński zgłosili wniosek, aby celem przysporzenia dochodów ministerstwa, podnieść opłaty pocztowo-telegraficzne. Co do opłat telefonicznych i radiotelegraficznych **komisja uznała, że wobec** wprowadzenia niedawnych podwyżek, opłaty należy pozostawić w wysokości preliminowanej przez Ministerstwo.

Następnie zakceptowała komisja dochody przewidziane ze sprzedaży druków, przewozu osób itd. P. Wierzbicki zgłosił wniosek, aby w miarę wzrostu wydatków, związanych z rozszerzoną agendą pocztowo-telegraficzną podnieść opłaty pocztowe i tegraficzne. Minister Stesłowicz oświadczył, iż jest przeciwnikiem znacznego podwyższenia opłat pocztowych, dodał jednak, że w miarę odpowiednich warunków będzie się starał dążyć do podwyższenia tych opłat. — P. Diamand sprzeciwił się podwyższeniu opłat pocztowo-telegraficznych, twierdząc, że będzie to powodem zwiększenie ogólnej drożyzny. Po dysk. przyjęto rezolucję p. Stadnickiego i Trzcińskiego, wzywającą rząd do powiększenia liczby urzędów pocztowo-telegraficznych i wprowadzenia lepszej ich obsługi. Następnie przyjęto w myśl wniosku referenta wszystkie pozycje wydatków tego ministerstwa, z wyjątkiem wydatków inwestycyjnych i na remont kapitalny, co do których referent proponował rozszerzenie programu. Postanowiono, że referent porozumie się w tej sprawie z Ministerstwem i ustali najniezbędniejsze inwestycje.

Postanowiono też dla pokrycia tych nowozaprojektowanych wydatków podwyższyć opłaty pocztowo-telegraficzne. Pozatem uchwaliła komisja powiększenie oddziałów pocztowych o 450, na który to cel postanowiono wstawić do budżetu sumę 70 miljonów mk.

Komisja prawnicza przyjęła art. 3. noweli do projektu ustawy o **ochronie lokatorów**. Artykuł ten przewiduje, że przewodniczących komisji komornianych wyznaczy prezes odnośnego sądu okręgowego z pośród sędziów czynnych, a w braku tych ostatnich z pośród byłych sędziów, lub osób z wykształceniem prawniczem. Na posiedzeniach komisji komorniczych muszą być obecni przedstawiciele lokatorów i właścicieli nieruchomości w równej liczbie. Wymagane quorum wynosi 2/3 komisji. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Następnie przyjęto punkt tegoż artykułu, określający dyrektywy komisji komornianej przy ustaleniu mnożników komornianych na okresy półroczne. Najważniejszy ustęp tego artykułu brzmi: Mnożniki winny być tak ustalone, aby stawki komorniane były uzgodnione z miejscowymi warunkami gospodarczymi i aby komorne mogło pokryć koszta administracji i utrzymania domu, świadczenia dodatkowe, naprawy, premje ubezpieczeniowe, podatki i opłaty, z wyjątkiem opłaty na jednorazową daninę, oraz podatków osobistych, obciążających właścicieli nieruchomości, pozostawiając pewne godziwe nadwyżki.

Na posiedzeniu **komisji przemysło-handlowej** referował p. Diamand swój wniosek w sprawie zakazu spalania ropy naftowej. Obecny na posiedzeniu Minister przemysłu i handlu zgodził się na ten wniosek z pewnemi zastrzeżeniami co do szczegółów.

Delegat Ministerstwa dr. Bartoszewicz przedłożył wnioski, dotyczące terminu wejścia w życie projektowanej ustawy i wyjątków w nowej ustawie dla motorów Diessla i przedsiębiorstw, nie mogących dojść do posiadania innego opału oprócz ropy. — P. Wierzbicki wniósł o odrzucenie tej ustawy jako zbędnej, p. Dymowski był zdania, że rząd winien lepiej zbadać, jaki przemysł poza-naftowy używa ropy w celach opałowych. Idzie tu o małe ilości, ale decydujące czasem dla istnienia danego przemysłu.

Komisja odrzuciła wniosek p. Wierzbickiego, a przechyliła sie do wniosku p. Dymowskiego. — Po zamknięciu dyskusji zaproponował p. Diamand komisji wycieczkę do Borysławia celem poznania tego w całej swej istocie jedynego przemysłu, gdyż trudno, by komisja, która tak często zajmuje się sprawami przemysłu naftowego, nie zapoznała się z nim bodaj zewnętrznie. Byłoby więc wskazanem odbyć taką wycieczkę. Trwać ona będzie 4 dni. Posłowie wyruszą z Warszawy dnia 20. maja.

Komisja robót publicznych przyjęła wniosek p. Witosa w sprawie budowy kanału żeglugowego Spytkowice-Kraków. Omówiono także sprawę zaciągnięcia pożyczki państwowej na rozpoczęcie robót publicznych. Pożyczka ta ma być zaciągnięta w dolarach, funtach szterl. lub frankach szwajc.

—oo—

Przed objęciem Górnego Śląska.

Katowice. (PAT.) —Komisja międzysojusznicza w Opolu ogłasza następującą odezwę: „Oddanie Górnego Śląska Niemcom, względnie Polsce w wykonaniu traktatu wersalskiego jest już tylko kwestją kilku dni. Już z początkiem maja b. roku mają być powołani przez komisję międzysojuszniczą do Opola przedstawiciele rządów niemieckiego i polskiego dla przygotowania przekazania administracji publicznej władzom polskim względnie niemieckim. — Ten nadzwyczajny stan rzeczy usprawiedliwia nadzwyczajne zarządzenia. Elementom niespokojnym nie może być dana sposobność do zakłócenia spokoju publicznego. — Wszyscy mieszkańcy tego kraju, którzy pragną spokoju, muszą bezwarunkowo porozumieć się i zjednoczyć w tym kierunku, aby utrzymać w ryzach wszelką niecierpliwość, aby przeciwdziałać nierozważnym czynom i wszędzie i przy każdej sposobności iść za głosem rozsądku. — Niechaj zatem ludność Górnego Śląska stara się zapanować nad sobą. Niechaj strzeże swego spokoju i swej godności, aby komisji międzysojuszniczej umożliwić spokojne przekazanie władzy państwom zainteresowanym. — Opole, 25. kwietnia 1922; **podpisani gen. Lerond, Martins, Hennecker.**

Katowice. (PAT.) Delegacja polska złożyła imieniemNaczelnej Rady Ludowej Komisji międzysojuszniczej następujący memorjał: „Dalszy szereg zbrodni dokonanych na Polakach przez tajne organizacje niemieckie, a zwłaszcza tragiczna śmierć dra Styczyńskiego, zmuszają przedstawicieli polskiej ludności na Górnym Śląsku do przedsięwzięcia u komisji międzysojuszniczej kroków celem skłonienia jej do użycia energicznych środków, zmierzających do zabezpieczenia Polakom życia i mienia na całym obszarze plebiscytowym. W razie bowiem, gdyby obecny stan miał się jeszcze przeciągnąć, mógłby on pociągnąć za sobą nieobliczalne skutki. Podczas, gdy w Genewie delegacje polska i niemiecka doszły szczęśliwie do porozumienia, niemieckie tajne organizacje chcą za wszelką cenę sprowokować ludność polską i wywołać w kraju krwawe rozruchy. Według zupełnie pewnych informacji, **niemieckie Związki wojskowe rozporządzają na Górnym Śląsku 12.000 doskonale uzbrojonych i wyćwiczonych ludzi, którzy są gotowi na dany znak przystąpić do akcji. Około 600 niemieckich oficerów przebywa w powiatach kozielskim, raciborskim i głupczyckim. W całym kraju rozmieszczone są ogromne składy broni i amunicji.** Podczas gdy w przyznanej Polsce części Górnego Śląska Niemcy korzystają ze wszystkich przysługujących im praw i swobód, w niemieckiej części Śląska ludność polska wystawioną jest na ciągłe gwałty, zamachy i morderstwa. — Memorjał wylicza następnie długi szereg zbrodni i zwraca szczególną uwagę komisji na zamordowanie ś. p. dra Styczyńskiego, którego zamordowano najwidoczniej w tym celu, aby Polaków sprowokować do odwetu i wywołać w ten sposób rozruchy. Tajne Związki niemieckie mogłyby wówczas rzucić się na ludność polską i zwalić przed Europą winę na Polaków za wywołanie rozruchów.

Knowania i intrygi niemieckie nie ograniczają się jednak, do niemieckiej częśc Górnego Śląska, bo i w polskiej części zjawiają się coraz liczniej agitatorowie, którzy alarmują ludność i rozsiewają fałszywe pogłoski o rzekomych zamieszkach, a nawet o powstaniu, które jakoby przygotowują Polacy. Wszystko to jednak nie przeszkadza pełnomocnikowi niemieckiemu przy międzysojuszniczej komisji w Opolu twierdzić, że to właśnie Polacy przygotowują się na Górnym Śląsku do powstania i przez obcych agentów podburzają ludność tego kraju. Dlatego przedstawiciele ludności polskiej zwracają się z prośbą do komisji międzysojuszniczej, aby użyła wszelkich środków dla przywrócenia ładu i porządku w kraju oraz dla zabezpieczenia Polakom po tamtej stronie przyszłej granicy życia i mienia. Gdyby obecne położenie nie miało ulec zmianie, wówczas przewódcy polscy nie mogliby wziąć na siebie moralnej odpowiedzialności za następstwa, jakie mogłyby wywołać ciągłe zamachy dokonywane na Polaków".

Gen. Le Rond, jako prezes międzysojuszniczej komisji rządzącej i plebiscytowej odpowiedział delegacji polskiej, że władze międzysojusznicze dołożą wszelkich starań, aby aż do chwili przejęcia władzy przez Polskę względnie Niemcy panował na Górnym Śląsku spokój, ład i porządek. Dlatego organa koalicyjne zdecydowane są użyć energicznych środków dla dopięcia tego celu. Następnie zwrócił się generał do delegatów z prośbą, aby użyli swego wpływu dla uspokojenia ludności, albowiem dzień przejęcia władzy przez oba zainteresowane mocarstwa jest bardzo bliski.

Zdecydowane stanowisko Francji.

Londyn. (PAT.) W. B. K. Obiega tu wiadomość, **że delegaci francuscy mieli otrzymać stanowcze zlecenie obstawania przy warunkach postawionych przez Poincarego. Według tych pogłosek mają oni zażądać 48-godzinnego ultimatum dla Rosji, albo opuszczą konferencję.**

Londyn. (AW.) Dzienniki angielskie podają półurzędowo, że **angielskie koła miarodajne przyjęły groźbę Poincarego co do odrębnej akcji Francji wobec Niemiec jako poważne niebezpieczeństwo.** — Dzienniki zarzucają, iż gdyby delegacja francuska opuściła Genuę, Lloyd George uda się również do Londynu, aby tam przedstawić całą sytuację i zażądać votum zaufania dla siebie.

GENUA.

PESYMIZM NIEMIECKICH KÓŁ POLITYCZ.

Eilvese. (PAT.) Radio. — W niemieckich sferach politycznych nie oczekują żadnych praktycznych wyników konferencji genueńskiej. Kwestję rosyjską uważają za beznadziejną. — Delegacja rosyjska oświadczyła, że żądania jej są minimalne. — Propozycje sojuszników zmierzają do unieważnienia nacjonalizacji i przywrócenia własności prywatnej. — Na to rząd rosyjski nie może się zgodzić, gdyż, jak oświadczył Cziczerin wobec dziennikarzy niemieckich, naród rosyjski związany jest zbyt silnie z systemem socjalizacji bez odszkodowań.

STANOWISKO DELEGACJI ANGIELSKIEJ

Genua. (PAT.) 25/4. Lloyd George oświadczył dzisiaj angielskim i amerykańskim dziennikarzom, przez swego prywatnego sekretarza Grogh'a, że co się tyczy ogólnego położenia Europy stanowisko delegacji angielskiej w Genui jest następujące: Mowa Poincare'go jest doniosła i znamienna. To co mowa Poincare'go zawierała odnośnie do konieczności porozumienia aliantów, premjer angielski wita serdecznie. Należy jednak stwierdzić, że Francja uczyniła krok bez zapewnienia sobie współpracy ze strony aliantów. Faktycznie mówił Poincare więcej o reparacjach i sankcjach, niż o samej konferencji. — Opinja publiczna Francji jest wzburzona z powodu układu niemiecko-rosyjskiego, a to wywołuje fatalny wpływ na prace konferencji. — Powodu tego wzburzenia należy szukać w okoliczności, że opinja publiczna Francji zdaje się być przekonaną, iż układ niemiecko-rosyjski jest bezpośrednim następstwem konferencji. — To przekonanie podtrzymują doniesienia prasy francuskiej, bądź angielskiej. — Niektóre pisma angielskie i francuskie doniosły kilkakrotnie, że delegacja angielska w Genui chce rokować z Rosjanami ze szkodą interesów francuskich i bez porozumienia się z delegacją francuską. — Zacytuję — mówi sekretarz tylko jeden przykład. — „Dail Mail“ doniosła w wydaniu piątkowem, że Lloyd George miał rzekomo prywatną konferencję z Krassinem, któremu oświadczył — że Anglja jest gotowa skreślić wszystkie długi wojenne Rosji. — Jest to tylko jeden przykład pogłosek, mających na celu zerwanie konferencji i wywołanie wzburzenia, któreby w opinji publicznej Francji wprowadziły zamieszanie. — Otóż nie jest prawdą jakoby Lloyd George miał jakąkolwiek prywatną konferencję z Krassinem. — Spotyka się on z delegatami Rosji tylko w kołach kolegów i złożył wobec nich oświadczenia, stojące w zupełnej sprzeczności z powyższem doniesieniem dzienników. Lloyd George nie powiedział nigdy, jakoby Anglja miała zamiar skreślić długi wojenne Rosji.

REZOLUCJA W SPRAWIE POKOJU EUROPEJ.

Genua. (PAT.) Telegr. Comp. Konferencja odbyta między Georgem a Barthou przy udziale dra Benesza dotyczyła sformułowania rezolucji w sprawie pokoju europejskiego. Porozumienia co do tekstu rezolucji jeszcze nie osiągnięto. Pierwotnie zamierzał Lloyd George zaproponować krótką rezolucję, według której wszystkie mocarstwa zobowiązałyby się nie atakować się wzajemnie w ciągu najbliższych 10 lat. Barthou zażądał włączenia do rezolucji ustępu, że przez rezolucję nie będą dotknięte inne traktaty. Ponieważ także inne państwa przedstawiły życzenia, przeto rezolucja przyjmie rozmiary obszerniejszego dokumentu w rodzaju traktatu o Lidze Narodów. Termin wniesienia rezolucji jeszcze nie ustalono. Lloyd George wręczył dziś p. Barthou projekt paktu pokojowego. Projekt ten został zakomunikowany przez p. Barthou ekspertom prawniczym delegacji francuskiej celem wypracowania opinji. Nie sądzą, aby pakt pokojowy był ogłoszony przed wydaniem tej opinji i póki Lloyd George nie otrzyma francuskich wniosków z poprawkami.

CO UCZYNI MAŁA ENTENTA.

Wiedeń. (PAT.) „Neue Freie Presse“ z Genui. Żywo omawiana jest kwestja, jakie stanowisko zajmie mała ententa w razie, gdyby Lloyd George chcąc załatwić konflikt rosyjski, parł do tego, aby Rosjanom zrobić koncesje, na którą się Francja nie zgodzi. Francuzi są zdecydowani w takim razie opuścić konferencję. Stanowisko małej ententy w tym wypadku nie jest jeszcze wyjaśnione. Pewnem jest, że Rumunja, Jugosławja i Polska staną na stanowisku francuskiem, natomiast trzeba się liczyć z możliwością, że Czechosłowacja ze względu na swoje stosunki finansowe z Anglją nie będzie mogła popierać stanowiska Francji.

Ludność z pogranicza litewskiego przyprowadzono do rozpaczy.

Wilno. (AW.) **We wioskach Bieliunie, Podprudzie i Kurliszki zajętych w nocy z 24 na 25 bm. przez oddziały litewskie przez całą następną noc rozlegała się strzelanina, którą słyszano w całej okolicy. Wobec czego powstało przypuszczenie,** że ludność miejscowa chwyciła za broń i **walczy** z Litwinami.

Wilno. (AW.) Przybyli do Wilna **mieszkańcy pasa neutralnego, uskarżają się,** że ludność parafji Szyrwinty nie może jeździć do kościoła, ani udawać się w swych sprawach do Szyrwint, gdyż oddziały litewskie pod nazwą milicji zatrzymują wozy, rewidują jadących i biją, oraz szykanują ich w najrozmaitszy sposób.

Życie w bolszewji i nędza Polaków za kordonem.

(mg) Obraz straszliwego spustoszenia i nędzy, w jaką zepchnął Rosję eksperyment rządów komunistycznych, przedstawił wczoraj licznie zebranemu gronu słuchaczy w sali Koła lit.-art. inż. Lipkowski, przybyły przed kilku miesiącami z Ukrainy, gdzie bawił jako delegat Związku inteligencji polskiej z Rusi w celu zbadania warunków życia pozostałych tam Polaków.

Po krótkiem zagajeniu zebrania przez p. Aleksandra Sadowskiego, który wspomniał o celach i działaniu Związku — odmalował prelegent wyraziście, lecz bezstronnie i rzeczowo obecny stan miast rosyjskich i stosunki, panujące wśród polskiej inteligencji i ludu polskiego, który na Ukrainie stanowi zwartą, odrębną masę. O zniszczeniu wszelkiej kultury i trudności jakiejkolwiek wegetacji w tym nieszczęśliwym kraju słyszeliśmy już wiele, jednak odczyt wczorajszy dał nam szereg nowych szczegółów, ilustrujących dostatecznie te warunki życia. I tak np. domy są tak zdezelowane, że okna prawie wszędzie mają deski zamiast szyb, a część budynków jest nie do użycia. Wodociągi są zniszczone, a wiadro wody kosztuje 20.000 rubli. Wskutek braku mieszkań w mieszkaniu 4 pokojowem gnieżdżą się przeciętnie 3 rodziny. Bandytyzm szerzy się coraz więcej, a grzeczne powitanie na ulicy: „Dobryi wieczer“ znaczy zwykle, że trzeba oddać wszystko, co się ma przy sobie. Ludożerstwo nie jest żadną osobliwością. Przemysł jest w zastoju.

Inteligencja polska poniosła niesłychane straty, lecz duch narodowy nie osłabł. Hasła komunistyczne nie znajdują zwolenników wśród robotników polskich — natomiast zauważyć można zwrot ku religji. Kościół katolicki cierpi liczne prześladowania - uczucia narodowe i religijne są znieważane do tego stopnia, że godła polskie i portrety Naczelnika Państwa lub polskich bohaterów depce się i niszczy, a w jednej szkole zażądano zastąpienia w kolędzie słowa „Bóg“ wyrazami „Sowieckaja włast“.

Postępowanie z optantami jest poprostu pogwałceniem traktatu ryskiego, a więźniowie polscy cierpią niesłychane męki. Po zestawieniu tych spostrzeżeń prelegent przedstawił szereg żądań w kwestji reorganizacji biur polskich w Rosji, w sprawie repatrjacji, opcji, więźniów i stosunku władz sowieckich do Kościoła, które to żądania są wyrazem życzeń społeczeństwa polskiego w Rosji, a które Rząd nasz poprzeć i przeprowadzić powinien.

KRONIKA.

Kalendarz: Piątek, 28 kwietnia. Rz.-kat.: Witalisa m. — Gr.-kat.: Krescenta. — Słowiański: Żywisława.

— **Także** Teofil i Tertuljan, których wymienia kalendarz jako patronów dnia dzisiejszego nie zdobyli się na wydatne ociepienie, któreby chyba należałoby nam się u schyłku kwietnia. Czyżby naprawdę do tego stopnia klimat nasz zeszedł na psy? Czyżby uwzięła się tegoroczna aura na to, byśmy zmuszeni byli uwierzyć złośliwcom, którzy twierdzą: że u nas sześć miesięcy zimy, a sześć — zimna?

—oo—

— **Minister skarbu** poprze budowę II Domu techników. Korzystając z pobytu Ministra skarbu dr. J. Michalskiego we Lwowie, udała się do Izby skarbowej delegacja Komitetu budowy II. Domu techników we Lwowie, z rektorem Politechniki dr. M. T. Huberem na czele, by przedstawić Ministrowi całą akcję, oraz plan sfinansowania budowy.

Minister przyjął przedstawiony projekt bardzo życzliwie. Szczególnie podkreślił znaczenie kroku lwowskiej młodzieży technickiej, która pierwsza w Polsce postanowiła własnemi rękoma wznieść dach nad swemi głowami, a przystępując do budowy, od czasu wojny, pierwszego we Lwowie domu mieszkalnego, zapoczątkuje tu ruch budowlany. Życząc młodzieży powodzenia w rozpoczętej pracy, przyrzekł Minister skarbu ze swej strony całkowite poparcie.

— (mg) **Święto poległych obrońców Lwowa.** Straż mogił polskich bohaterów obradowała wczoraj w sali ratuszowej przy licznym udziale przedstawicieli wojskowości, duchowieństwa, miasta i sfer obywatelskich nad przysposobieniem uroczystości poświęcenia kamienia węgielnego pod kaplicę na cmentarzu Obrońców Lwowa. Między innymi byli obecni: prez. Neumann, wiceprez. dr. Chlamtacz, pułk. Haudek, delegat weteranów z r. 1863 por. Kępiński. Po zagajeniu obrad przez przew. p. Neumanową, uchwalono na wniosek p. Krzysztofowicza wybrać szerszy Komitet z udziałem przedstawicieli wojskowości i prasy i powierzyć mu określenie terminu i programu uroczystości.

Jako prezydjum honorowe wybrano ks. Arcybiskupa Bilczewskiego, brygad. Mączyńskiego i prez. Neumanna. Dyr. Łużecki zaznajomił obecnych z planem rozbudowy cmentarza — w końcu wiceprez. dr. Chlamtacz zwrócił uwagę na odbyć się mający we Lwowie w dniach 25, 26 i 27 maja Zjazd przedstawicieli miast polskich i francuskich i poddał myśl przesunięcia omawianej uroczystości na jeden z tych dni, by uświetnić ją udziałem delegatów z całej Polski, oraz gości francuskich i pokazać im mogiły lwowskich bohaterów. Wniosek przyjęto. Następne posiedzenie Komitetu odbędzie się w sobotę, d. 29 b. m. o godz. 6 wieczorem przy ul Blicharskiej 8.

Abrahamczycy. Otrzymujemy następującą odezwę: Wszyscy, którzy brali czynny udział w bitwie pod **Zadwórzem** tragicznego dnia 17. sierpnia 1920 r. — z baonu śp. mjr. Bolesława Zajączkowskiego pod komendą śp. poruczników: Dawidowicza, Demet... i Obertyńskiego, śp. podporuczników Hanaka Tad. i Liszki, śp. podch. Pinińskiego — oraz rodziny poległych w tej bitwie (zaginionych), zechcą bezzwłocznie zgłosić się i przedstawić dowody uczestnictwa. Urzędujemy tylko dwa dni. Sprawa bardzo pilna i ważna.

Zgłoszenia przyjmuje Tymczasowy komitet detachement mjr. Abrahama: Lwów, ul. Zielona 5., parter na prawo. Lokal Związku strzeleckiego. Godziny urzędowe: czwartek i piątek, tj. 27. i 28. od godz. 14—18.

— **Godła zlotu** jubileuszowego 1922 r. Rozpatrując prace nadesłane wskutek rozpisania zamkniętego konkursu na odznakę zlotową, przewodnictwo dzielnicy Małopolskiej Związku sokolego przyznało I. nagrodę projektowi pod godłem „Jastrzębiec“, autor p. Witold Kiębkowski; dwie II. nagrody projektom pod godłem „Mucha“ i „Rocznica“, autorowie pp. Stanisław Trella i Adam Mściwujewski; wreszcie III. nagrodę pracy pod godłem „K“, autor p. Józef Rybicki. Wszystkie projekty będą reprodukowane na widokówkach zlotowych, projekt pod godłem „Mucha“ ma być użyty jako odznaka zlotowa, zaś projekt pod godłem „K“ jako wzór na nalepki zlotowe.

— **Komisja** kwaterunkowa Zlotu jubileuszowego Sokolstwa, czyni zabiegi, celem pozyskania kwater zbiorowych dla uczestników ćwiczeń i zawodów zlotowych. Obok kwater zbiorowych zachodzi jednak potrzeba pomieszczenia większej ilości drogich nam wszystkich gości, którzy ze wszystkich stron Ojczyzny zapowiedzieli swój przyjazd na Złote gody Sokolstwa polskiego. Niewątpiąc, że mieszkańcy polskiego Lwowa zechcą serdecznie przyjąć i ugościć przybywających z dalekich stron naszej Ojczyzny, komisja kwaterunkowa zwraca się łącznie z przewodnictwem dzielnicy Małopolskiej z gorącą prośbą do wszystkich mieszkańców Lwowa, ażeby na czas Zlotu (23, 24 i 25 czerwca) zechcieli w swoich mieszkaniach przyjąć gości zlotowych — podobnie jak to podczas dawniejszych wspaniałych zlotów sokolich nawet wobec obcych gości Czechów, Chorwatów i t. d. miało miejsce. Zgłoszenia prywatnych kwater należy nadsyłać pod adresem komisji kwaterunkowej zlotowej, względnie przewodnictwa dzielnicy Małopolskiej, ul. Sokoła 7.

— **Delegatura apostolska w Gdańsku.** »Gazeta Gdańska« donosi wedle wiadomości z dobrze poinformowanych źródeł kurja papieska postanowiła utworzyć dla miasta Gdańska specjalną delegaturę apostolską. Delegatem apostolskim mianowany zostanie prawdopodobnie ks. biskup O'Rourke. W zakres kompetencji delegatury mają przejść wszelkie sprawy podlegające dotąd na terenie Gdańska kompetencji biskupa chełmińskiego i warmińskiego.

— **Język polski w sądownictwie gdańskiem.** Senat gdański przedłożył w Sejmie projekt ustawy w sprawie języka polskiego w sądownictwie. Projekt ten zawiera 4 artykuły określające wypadki dopuszczenia języka polskiego, 5 zaś art. oświadcza, że ustawa odnośna traci moc obowiązującą z dniem 1 października 1923. Rząd miasta Gdańska zastanowi się wówczas ponownie nad tą sprawą.

— **Zapowiedziana przez Ministerstwo W. R. i O. P. VII. Konferencja oświatowa,** poświęcona domom Ludowym odbędzie się w Cieszynie dnia 1 i 2 maja w poniedziałek i wtorek. Obrady rozpoczną się w poniedziałek o godz. 4 popoł. w następującym porządku: 1. Zagajenie, 2. Pojęcie domu ludowego i jego rola oświatowo-kulturalna, p. A. Langer, 3. Domy Ludowe (społeczne) za granicą p. M. Orsetti, 4. Dyskusja. 2 maja wtorek przedpoł. o godz. 9 rano 5. Ogniska oświatowo-kulturalne ludności miejskiej p. K. Korniłowicz, 6. Dyskusja, 7. Domy ludowe na wsi i ich działalność oświatowo-kulturalna p. T. Jemielewski, 8. Strona finansowa budowy domów ludowych p. T. Twarecki, 9. Dyskusja. Po południu godz. 4: 10. Architektura i wewnętrzne urządzenie domów ludowych prof. L. Świerczyński. 11. Dyskusja, 12. Komunikaty pozostające w związku z tematem Konferencji, 13. Wolne głosy, 14. Zakończenie. Obrady konferencji odbywać się będą W Domu Narodowym w Rynku.

— **Odroczenie terminu** składania fasji podatku dochodowego. Ministerstwo skarbu oznajmiło okólnikiem z 13 kwietnia 1922 L. D. P. 344/V., że termin do składania zeznań o dochodzie do podatku dochodowego na rok 1922 zostanie przesunięty na dzień 1 lipca b. r. Dla osób prawnych utrzymany będzie w mocy termin 1 sierpnia.

Obowiązek składania wykazów wypłaconych uposażeń służbowych z art. 48 ust. o państwowym podatku dochodowym będzie zawieszony.

Odnośne rozporządzenie ukaże się w najbliższym czasie w Dzienniku Ustaw i Dzienniku urzędowym Ministerstwa Skarbu.

— **Dla ożywienia ruchu budowlanego.** Bank budowlany otrzymał z Minist. robót publicznych 200 miljonów Mk. na wznowienie ruchu budowlanego w Warszawie przez udzielenie pożyczek kooperatywom urzędniczym i robotniczym.

— **II. nadzwyczajne plenarne posiedzenie lwowskiej Izby handl. i przemysł.** odbędzie się we wtorek, 2. maja o g. 5. popoł. w sali posiedzeń Izby.

— (sa) **Zjazd polskich Izb handlowych i przemysłowych** odbędzie się w Krakowie dnia 28 b. m. z inicjatywy Izby lwowskiej, która jako delegatów swoich wysyła na Zjazd wicepr. Winiarza i dyrektora, dr. Trawińskiego z Brodów zaś weźmie udział w obradach sekretarz dr. Rittel. Zjazd, który jest pierwszym zjazdem międzynarodowym na terenie Polski a na którym będą obecni przedstawiciele z Wielkopolski, Małopolski i ze Śląska Cieszyńskiego, zajmie się sprawą organizacji Izb.

— **Katastrofa kolejowa.** Dyrekcja kolei państwowych w Krakowie komunikuje pod datą 26 b. m.: Wskutek przejechania sygnału wjazdowego najechał dziś o godz. 6·19 pociąg towarowy Nr. 94 na pociąg mieszany Nr. 361, stojący na stacji w Ropczycach. Ośmiu podróżnych poniosło śmierć, 19 zostało ciężko rannych, 59 lekko rannych, w tem 16 cywilnych, reszta rekrutów. Wszystkich rannych przewieziono pociągiem sanitarnym do Tarnowa. Uszkodzeniu uległy 2 parowozy i 16 wagonów. Przeszkody dla ruchu pociągów usunięto. Komisja dyrekcyjna prowadzi dochodzenia na miejscu.

— **Niebezpieczny posiłek.** Przyniesiono nam do Redakcji kromkę chleba, nabytego w sklepie Nuzy na Bajkach. Pod światło cała powierzchnia kromki iskrzyła się od okruchów szkła, tkwiących w miąższu chleba. Łatwo wyobrazić sobie, na co narażony byłby żołądek i jelita człowieka, który spożyłby ten chleb! Rzecz jasna, że niepodobna o to winić Nuzy, gdyż musiałaby ona chyba każdy bochenek chleba poddawać badaniu promieniami Röntgena, by wykryć, czy tam w środku niema jakich ciał obcych. Ale z piekarzem, który dostarczył owego chleba, powinna Nuza zrobić krótki proces: wydać go w ręce prokuratorji, tej zaś rzeczą byłoby postarać się, by sąd go przykładnie ukarał.

— **O powiększenie liczby członków Rady Najwyższej.** Z Paryża telegrafują: Rząd polski zgłosił w Radzie Najwyższej wniosek powiększenia liczby członków Rady Najwyższej o delegata polskiego w imieniu Polski i czechosłowackiego w imieniu małej ententy. Obaj ci przedstawiciele mieliby brać udział zarówno w naradach, jak i uchwałach Rady Najwyższej.

Komunikaty.

— **Z Tow. prawniczego.** W piątek 28 b. m o godz. 6·30 wieczorem w lokalu komisji kodyf. (st. Uniwersytet) odbędzie się odczyt p. W. Rappe'go: „O projekcie ustawy gminnej i ustawy o Trybunale administracyjnym“.

— **Polskie Tow. filozoficzne.** W sobotę, d. 29 b. m. odbędzie się o godz. 8 wieczorem w seminarjum filozoficznem Uniwersytetu 229 posiedzenie naukowe, na którem prof. dr. Ryszard Ganszyniec wygłosi odczyt p. t.: „Historyczne stanowisko Pitagorejczyków i orfików“.

Mianowania i przeniesienia.

„Monitor Polski“ podaje: Naczelnik Państwa postanowieniem z 21 stycznia 1922 mianował dr. Tadeusza Lehr-Spławińskiego, zwyczajnego profesora filologji słowiańskiej na Uniwersytecie poznańskim, zwyczajnym profesorem filologii słowiańskiej w Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie.

Naczelnik Państwa dekretem z dnia 20 kwietnia 1922 r. zamianował Walerego Romana, Wojewodę Poleskiego, na podstawie art. 7 ustawy z 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 213), Delegatem dla objęcia administracji terenu w art. I. cytowanej ustawy określonego.

Naczelnik Państwa mianował dr. Jana Waygarta szefem Kontroli Generalnej w Ministerstwie spraw wojskowych.

Minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego mianował prof. dr. Tadeusza Lehr-Spławińskiego członkiem państwowej komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich we Lwowie, oraz egzaminatorem jednego z języków słowiańskich wraz z historją literatury.

Ministerstwo wyznań religijnych i oświecenia publicznego reskryptem z 23 marca 1922 L. 2754/D. III—22 zamianowało profesora Marjana Kwiecińskiego dyrektorem państwowej Szkoły zawodowej ślusarskiej w Świątnikach górnych.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7·30 wieczorem.

Dziś, we czwartek „Wierna kochanka“, komedja w 3 aktach Fijałkowskiego. — Jutro, w piątek „Sprzedana narzeczona“, opera w 3 aktach Smetany. — W sobotę po południu „Krakowiacy i górale“, opera; — wieczorem „Wierna kochanka“, komedja w 3 aktach Fijałkowskiego. — W niedzielę popołudniu „O skibę“, dramat w 4 aktach Kosora; — wieczorem „Sprzedana narzeczona“, opera komiczna Smetany.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, we czwartek „Szał miłości“, operetka w 3 aktach Buttykaya. — Jutro, w piątek „Dama w gronostajach“, operetka w 3 aktach Gilberta. — W sobotę „Szał miłości“, operetka w 3 aktach Gilberta. — W niedzielę popołudniu „Dama w gronostajach“, operetka w 3 aktach Gilberta; — wieczorem „Szał miłości“, operetka w 3 aktach Buttykaya.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, we czwartek „Roztwór prof. Pytla“, groteska w 3 aktach Winawera. — Jutro, w piątek i sobotę „Kontrolor wagonów sypialnych“, farsa w 3 aktach Bissina.

— **„Krakowiacy i górale“.** Staraniem komitetu rozrywek dla młodzieży odbędzie się w sobotę przedstawienie „Krakowiaków i górali“ w nowej zupełnie obsadzie. Ponieważ na sobotnie przedstawienie Kuratorjum szkolne rozsprzedało już wszystkie bilety, zgłaszać się należy po wstępy na drugie przedstawienie do wspomnianego Kuratorjum.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 27 kwietnia, godz. 10·30.

Marki niemieckie	14 00	(14·35—14 50)
Franki francuskie	360	(000—000)
Franki szwajcarskie	000	(—)
Funty sterlingi	17 000	(— —)
Wiedeń	00—00	(49·5—52·5)
Korony niem.-austr.	00—00	(49 00—52)
Korony czeskie	00·—00	(75—76·)
Praga, wypłata	00—00 00	(75·5—76·5)
Lei	—	(28—28·50)
Liry	—	(—)
Budapeszt	—	(—)
Paryż	—	(000·00—000·00)
Berlin		(14 25—14 40)
Dolary amerykańskie	3860—3890	(3880—3900)
„ kanadyjskie	3667—3677·00	(—)
Zurych Marki polskie	00·00	

Tendencja na dolary silniej za.

Uwaga: Pierwsza cyfra wskazuje kurs informacyjny, druga, w nawiasie, kurs nieoficjalnej giełdy.

Z muzyki.

W ubiegłym tygodniu zapoznało kierownictwo teatrów naszą publiczność z nowością: z opertką A. Buttykaya „Szał miłości“, napisaną do słów E. Földesa. Sam tytuł już daje do zrozumienia, że treść libretta osnuta jest na tle romansu, w którem miłość, przeszedłszy wszelkie prawidłowe stadja, dochodzi do maksymalnego napięcia. Siedzibą tego „szału“ jest znany najszerszym sferom „trójkąt“, a więc, stary mąż (wielki książę Sergjusz) założna żona (Ksenja) i wiele obiecujący młodzieniec (hr. Daniel Czaky). W tym trójkącie mogliby oni żyć szczęśliwie i najdłuższe lata, lecz librecista wymaga by coś więcej się działo; stąd gniew męża, rozmaite epizody i awanturnicze przygody kochanka, które kończą się bardzo banalnie, bo Ksenia porzuca męża i „uszczęśliwia“ hrabiego.

Pomysł więc nie nowy i dość już zużyty. — Bardziej może interesująca jest — mimo reminiscencji i licznych ustępów „pożyczonych“ z dzieł innych kompozytorów — muzyka p. Buttykaya, jak na operetkę trochę pretensjonalna, lecz melodyjna i umiejętnie harmonizowana. Przeważają w niej tematy węgierskie i zresztą styl cały przypomina często ojczyznę czardasza i paprykowanej słoninki. Po licznych dość smutnych na punkcie nowoczesnych operetek doświadczeniach poskromili zresztą wszyscy niezawodnie sprawozdawcy swe wymagania; dziś chodzi o to, by tej muzyki, która w przybliżeniu nawet nie może być porównaną z pomysłami Offenbachów i Straussów, było w operetce, jak najmniej i z tym aksjoma-

tem liczył się widocznie dość utalentowany autor „Szału miłości“. Walczyk jego niezbyt jest oryginalny, dużo werwy wykazują natomiast jego czardasze i wszystkie inne ustępy, opierające się o rytmy węgierskie.

Wykonanie tej operetki pod kierownictwem p. T. Seredyńskiego nazwać można bardzo starannem, z wyjątkiem rubasznego brzmienia orkiestry, której współudział istotnie zaciera każdy subtelniejszy efekt instrumentalny. Z solistów wymienię na pierwszem miejscu przedstawicielkę Kseni. Z tej partji — jako zadania wokalnego — wywiązała się świetnie p. H. Miłowska. Jej partner p. W. Sowiński (hr. Czaky) śpiewał muzykalnie i starał się uprawdopodobnić za pomocą ruchliwej gry postać zakochanego awanturnika. Słowa najgorętszego uznania należą się bezsprzecznie p. M. Tatrzańskiemu (chiński ambasador). Znakomita, pełna humoru i temperamentu gra sceniczna tego wysoce uzdolnionego artysty wysunęła komiczną postać Jakotika na plan pierwszorzędny i zapewni niezawodnie operetce Buttykaya dłuższy żywot na scenie „Teatru Nowości“. Sympatyczna i pełna wdzięku Maritta (p. H. Rapacka) śpiewała i grała bez zarzutu, a współudział pp. I. Rońskiego i R. Bojanowskiego w mniejszych rolach przyczynił się również do udatnego zespołu scenicznego. Gdy chodzi o drobne szczegóły, zaznaczę, że staranniejsza charakteryzacja wielkiego księcia Sergiusza byłaby pożądaną; okazała jego postać szpeciła dwukolorowa broda, godna króla Asyrji. Dekoracje i zewnętrzna wystawa nie pozostawiały nic do życzenia.

Fr. Neuhauser.

TELEGRAMY.

POWRÓT NACZELNIKA PAŃSTWA.

Wilno. (AW.) We wtorek Naczelnik Państwa wraz z żoną i dziećmi odjechał do Warszawy specjalnym pociągiem. Na dworcu kolejowym żegnali go przedstawiciele generalicji, duchowieństwa, miasta, młodzieży akad., oraz tłumy publiczności.

Wilno. (AW.) Państwo Piłsudscy złożyli na ręce przewodniczącej Koła Polek w Wilnie 100.000 Mp. na internat dla zdemobilizowanych akademików.

UZNANIE WSCHODNICH GRANIC POLSKI.

Paryż. (Tel. wł.) Sprawa uznania wschodnich granic Polski jest na drodze pomyślnej, dzięki zręcznej polityce Min. Skirmunta. Francja już uznała te granice, Anglja, jak zapewnia Lloyd George, niezadługo to uczyni.

ZAOSTRZENIE KONFLIKTU MIĘDZY MIN. SKARBU A MIN. SPRAW WOJSK.

Warszawa. (Tel. wł.) Wczoraj w południe w obecności Prez. Min. Ponikowskiego odbyła się konferencja Min. skarbu Michalskiego z Min. spr. wojsk. gen. Sosnkowskim. O ile można było się dowiedzieć, Min. Michalski pozostaje na swojem stanowisku, że dla części budżetu, jaką jest budżet wojskowy, nie można zmieniać całego budżetu. Min. skarbu gotów jest tylko do drobnych ustępstw w zakresie uposażenia osób wojskowych. Gen. Sosnkowski nie odstąpił od swoich żądań.

Wieczorem odbyło się posiedzenie Rady Ministrów, na którem rozpatrywano sprawę uposażenia urzędników cywilnych i przy tej sposobności poruszono także sprawę osób wojskowych. Do porozumienia między Ministrami jednak nie doszło. W sprawie tej odbędzie się jeszcze jedno posiedzenie Rady Min., po którem Prez. Min. Ponikowski uda się do Belwederu i przedstawi sprawę Naczelnikowi Państwa.

RATHENAU UWAŻA SPRAWĘ GÓRNOŚLĄSKĄ ZA ZAŁATWIONĄ.

Genua. (PAT.) Dzisiaj odbył Min. Skirmunt dłuższą konferencję z Rathenauem. Rozmowa dotyczyła spraw gospodarczych i górnośląskich. W toku rozmowy oświadczył Rathenau, iż wobec wyniku rokowań genewskich uważa sprawę górnośląską za załatwioną i nie widzi przeszkód do rozpoczęcia rokowań polsko-niemieckich.

NIEMCY ODDAJĄ NALEŻNE POLSCE WAGONY.

Warszawa. (PAT.) Ministerstwo kolei żelaznych komunikuje: Dokonywany przez mieszaną komisję polsko-niemiecką formalny odbiór od Niemców wagonów towarowych przyznanych Polsce na podstawie art. 371 traktatu wersalskiego, posunął się o tyle, że materjał nadający się do odbioru, znajdujący się na kolejach polskich, jest już prawie całkowicie wyczerpany. Brakujące wagony będą nadsyłane do Polski z Niemiec osobnymi pociągami. Odbiór uskuteczniony na granicy na stacjach Grajewo, Chojnice, Wronki, Leszno i Sosnowiec, polega jak dotychczas na stemplowaniu wagonów przez stronę niemiecką na znak oddania ich i na kasowaniu przez stronę polską cech i numerów niemieckich i wpisywaniu polskich. **Dotychczas w ten sposób formalnie oddano Polsce 38.383 wagonów towarowych, pozostało zaś jeszcze do odbioru 11.342.**

MACKI NIEMIECKIE SIĘGAJĄ DO FINLANDJI.

Helsingfors. (AW.) **Najwybitniejszy dziennik konserwatywny w Finlandji „Nusi Suomi“ przeszedł na własność Stinnesa.** Redakcja zostanie odpowiednio zmieniona.

Helsingfors. (AW.) **Traktat handlowy między Niemcami a Finlandją został podpisany.**

ROKOWANIA MIĘDZY WĘGRAMI A POLSKĄ.

Wiedeń. (PAT.) „Universal Korrespondenz“ donosi z Budapesztu: Dnia 1. maja rozpoczną się rokowania między Węgrami a Polską w sprawie traktatu handlowego. Oba rządy przygotowały wyczerpujący materjał, dotyczący układu w sprawach handlowych, kolejowych, pocztowych i telegraficznych. Wobec tego droga dla handlu przez Czechosłowację jest zapewniona, iż nic nie stanie na przeszkodzie zawarciu wspomnianego układu.

POLSKA A MAŁA ENTENTE'A.

Wiedeń. (PAT.) „Acht Uhr Blatt“ z Rzymu. Poseł polski w Rzymie oświadczył w rozmowie z pewnym dziennikarzem, że współpraca Polski z małą ententą nie oznacza, aby Polska należała obecnie do małej ententy. Wskazuje to tylko, że pragnie ona pracować pod względem gospodarczym. Z Rumunją znajduje się Polska w przymierzu z Czechami weszła w ścisłe stosunki polityczne, zaś z Jugosławią należy się spodziewać pogłębienia stosunków. Państwa bałtyckie zajmą na wypadek wojny z Niemcami stanowisko życzliwej neutralności. Kwestja litewska nie jest jeszcze uregulowana, lecz należy się spodziewać, że Litwini nie będą żądali nowego plebiscytu.

SPRAWA UPOSAŻENIA URZĘDNIKÓW I OFICERÓW.

Warszawa. (AW.) Rada Ministrów rozważać będzie sprawę **uposażenia urzędników, oraz oficerów w związku** z incydentem pomiędzy Ministrami Sosnkowskim i Michalskim. Jeżeli dziś sprawa tego incydentu nie będzie załatwiona pomyślnie Rada Ministrów jutro zbierze się w Belwederze, by obradować pod przewodnictwem Naczelnika Państwa.

Warszawa. (AW.) Jak donosi „Przegląd Wieczorny“ Minister Sosnkowski żądał, **aby najniższa gaża oficerska wynosiła 100.000 mp.** — Minister Michalski godzi się zaledwie na połowę tego minimum.

OSADNICTWO WOJSKOWE NA KRESACH.

Warszawa. (AW.) W tych dniach odbędzie się w Belwederze przy udziale Naczelnika Państwa **posiedzenie Rady Ministrów poświęcone specjalnie osadnictwu wojskowemu na kresach.**

OBLICZANIE PODATKÓW SZYBKO POSTĘPUJE.

Warszawa. (AW.) W miarę jak postępuje wymierzanie daniny państwowej i prace z tem związane urzędy skarbowe zabierają się intenzywnie do **obliczanie podatku dochodowego za rok 1910 i 1921.** Równocześnie postępuje bardzo szybko **obliczanie podatku od zysków wojennych,** tak, iż w najbliższym czasie rozpocznie się egzekucja zaległości w tej dziedzinie.

SOWIETY ZATRZYMUJĄ ŻYWNOŚĆ DLA REPATRJANTÓW.

Warszawa. (Tel. wł.) Poseł Rzeczypospolitej w Moskwie, Stefański, otrzymał polecenie, aby zapowiedział rządowi sowieckiemu represje ze strony Polski za zatrzymanie 17 wagonów żywności przyznanej repatrjantom.

KS. LUBOMIRSKI W WARSZAWIE.

Warszawa. (Tel. wł.) Poseł polski w Waszyngtonie, ks. Lubomirski, przybył z Krakowa do Warszawy i odbył konferencję z Prez. Minist. Ponikowskim.

NOWY DOWÓDCA OBOZU WAROWNEGO W KRAKOWIE.

Kraków. (Tel. wł.) Z dniem 1. maja dowództwo obozu warownego w Krakowie obejmie pułkownik Józef Behr z 2. pp. Przyszły dowódca odbywał służbę w 20. pp. austrjackiej, a w czasie przewrotu w r. 1918 na froncie siedmiogrodzkim zaprzysiągł 113. pp. austrjackiej na wierność Polsce i przyprowadził do Krakowa.

DYREKCJA KOLEJOWA W KATOWICACH.

Warszawa. (AW.) **Władze kolejowe pracują nad przygotowaniem przyszłej polskiej dyrekcji kolejowej w Katowicach. Koleje tej dyrekcji wynoszą 500 km. toru ze sprawnością załadowczą wchodzącą do 8.000 wagonów dziennie, tj. tyle ile w całej Polsce ładuje się na dzień.**

POŻYCZKA ZAGRANICZNA DLA NIEMIEC.

Berlin. (AW.) Z N. Jorku donoszą że Morgan przyjął zaproszenie komisji reparacyjnej do uczestniczenia w obradach specjalnej komisji dla zbadania sprawy pożyczki zagranicznej dla Niemiec na cele reparacyjne.

O DAWNYCH ŻOŁNIERZY WRANGLA.

Sofja. (PAT.) Agencja Bułgarska. Komisarz spraw zagranicznych republiki ukraińskiej wystosował do rządu bułgarskiego notę protestującą w sprawie dawnych żołnierzy Wrangla, którzy znaleźli przytułek w Bułgarji. W odpowiedzi swej zwraca rząd bułgarski uwagę rządu ukraińskiego, iż dawni żołnierze Wrangla przyjęci przez Bułgarję w charakterze uchodźców zostali rozbrojeni natychmiast po przybyciu na terytorjum Bułgarji. Wobec pogłosek, iż uchodźcy ci ukryli część broni zarządził rząd bułgarski rewizję, która jednak nie dała wyniku.

NAJBLIŻSZE ZADANIA WĘGIER.

Budapeszt. (PAT.) Węg. Ag. Tel. Premier hr. Bethlen zdał wobec przedstawicieli prasy sprawę z wyniku rokowań prowadzonych w Genui z kierownikami rządów państw małej ententy. Niezwłocznie po zakończeniu konferencji genueńskiej — oświadczył hr. Bethlen — przystąpią Węgry do zawarcia prowizorycznego układu kompensacyjnego z Rumunją, oraz rozpoczną rokowania w sprawie traktatu handlowego z tem państwem. Co się tyczy układu z Czechosłowacją, to wkrótce podjęte zostaną rokowania w sprawie kwestji poruszonych w czasie zjazdu w Marienbadzie i w Pradze. Z Austrją rokowania w sprawach ekonomicznych zostały już podjęte i będą kontynuowane po ukończeniu konferencji w Budapeszcie lub Wiedniu.

ZWIĘKSZENIE AMERYK. SIŁ WOJSKOWYCH.

Paryż. (PAT.) Havas. Donoszą z Waszyngtonu, że minister wojny przedłożył odpowiedniej komisji senatu propozycję powiększenia na rok przyszły amerykańskich sił zbrojnych ze 115.000 na 150.000 ludzi.

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. 471/21/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Dr. Paweł Lerman, opiekun Regíny i Frydy Keller wniósł o uznanie Chaima Kellera za zmarłego. Z zeznań Reginy Keller i przesłuchanych pod przysięgą świadków Berischa Kramera oraz Lipy Bergera wynika, że Chaim Keller został w r. 1914. powołany do armji austr. i służył w twierdzy w Przemyślu. W r. 1915. po upadku twierdzy dostał się do niewoli rosyjskiej i wywieziony został do guberni samarskiej, tam z końcem 1915 r. zachorował na tyfus plamisty i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Zachodzi przeto domniemanie, że zmarł. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p., wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego Chaima Kellera. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Franciszkowi Rauchowi adwokatowi w Starym Samborze, wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. października 1922. r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okregowy Oddział V.
Sambor dnia 20. lutego 1922. 4054

T. V. 305/19/3. Jan Rochecki, mąż Jadwigi z Niziołów, lat 30, z Zabratowki, powołany w czasie mobilizacji do 17. pułku strzelców, wyruszył w roku 1914. na front rosyjski i od sierpnia 1914. r. nie daje żadnej wiadomości o sobie ani znaku życia. Gdy zatem przyjąć należy, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 21. ustawy z 31. marca 1918. r. L. 128. Dz. p., zarządza się na wniosek żony jego Jadwigi z Niziołów postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo p. Dr. Buchowi, adw. w Rzeszowie, którego ustanawia się kuratorem a zarazem obrońcą związku małż. Zaginionego, wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 10. października 1922. r. Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okregowy Oddział V.
Rzeszów, dnia 12. kwietnia 1922. 4127

T. 1/22/3. Edykt. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Andrzej Ludomir 2 im. Dzierzanowski, urodzony 10. listopada 1876. r. w Budyłowie, powiat Brzeżany, powołany w czasie ogólnej mobilizacji w r. 1914. jako podoficer do czynnej służby wojskowej przy 35. p. p. opuścił swe miejsce zamieszkania Krzywe powiat Skałat, brał udział w wojnie światowej, skąd dotychczas do domu nie powrócił i nie daje o sobie żadnego znaku życia. Wedle zeznań żony zaginionego Michaliny z Wolańskich Dzierzanowskiej tenże od chwili powołania do czynnej służby wojskowej nie daje o sobie żadnego znaku życia, a poczynione przez nią wywiady przy pomocy wojskowego Urzędu likwidacyjnego Oddz. 10. w Wiedniu, stwierdził tenże Urząd kartką z 29. listopada 1920. r., że Aleksander Dzierzanowski feldwebel 35. p. p. padł w czasie bitwy dnia 27. sierpnia 1914 r. w walce pod Stronibabami. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzą wymogi ustawowe domniemanej śmierci, z § 1. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p., przeto na prośbę żony jego Michaliny z Wolańskich Dzierzanowskiej, wdraża się postępowanie, celem uznania go za zmarłego a małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej“ udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Bobowskiemu adwokatowi w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomość o zaginionym. Po upływie tego czasokresu na ponowną prośbę Sąd rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy Oddział V.
Tarnopol, dnia 16. lutego 1922. 4229

T. IV. 170/21/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Paweł Bochenek z Ołpin, syn Piotra i Anny z Gabryelów, urodzony 3. czerwca 1885. r., wyjechał jako żołnierz na wojnę w dniu 1. sierpnia 1914. r. walczył na froncie rosyjskim i dostał się do niewoli, i zaginął tam od sierpnia 1915. r. a od tego czasu nie ma o nim żadnej wieści. Gdy zatem można przyjąć, że Paweł Bochenek poniósł śmierć, przeto po myśli § 24. L. 2. ust. cyw. zarządza się na wniosek Ewy Bochenekowej postępowanie, celem uznania Pawła Bocheneka za zmarłego i małżeństwa jego z Ewą z Pizurów za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo p. adw. Dr. Gabryszewskiemu w Jaśle, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego do dnia 1. października 1922. r. Po dniu powyższym Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Jasło dnia 17. marca 1922. 3013

T. 132/21/7. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Ludkiewicz, syn Tomy i Marji, urodzony 4. lipca 1877. r. w Iwanowcach, gr. kat. gospodarz tamże zamieszkały, ożeniony 9. lutego 1902. r. z Marją, urodz. Czaban, wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Karola Ostrowicza, Jana Pszeniczki i Iwana Popyka syna Michała, brał czynny udział w wojnie w 1914. r. będąc żołnierzem austr. przy „Festungsspital Nr. 2“ w Przemyślu podczas oblężenia tegoż przez Rosjan i tam w listopadzie 1914. r. zachorował na tyfus i wskutek tego miał w szpitalu umrzeć. Gdy ponadto od tego czasu zaginął wszelki znak o jego życiu, przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, wdraża się na prośbę jego żony Marji z Czabanów Ludkiewicz w Iwanowcach postępowanie celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub Dr. Presserowi, adwokatowi w Stryju, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Iwana Ludkiewicza wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero do upływie sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie lwowskiej“ rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stryj, dnia 27. stycznia 1922. 3008

T. V. 239/21/3. Marek Wolski, urodzony 1857. r. w Miechocinie, pełniący służbę przy trenach austr. węg. wojska na froncie rosyjskim w grudniu 1914. r. rozchorował się na tyfus na granicy węgierskiej i zmarł. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ust. z 31. marca 1918. r. Dz. p. p. L. 128. wdraża się na prośbę Marji Wolskiej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adwokatowi Dr Frohlichowi w Rzeszowie, wiadomości o powyż wymienionym. Marka Wolskiego wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15. lipca 1922. r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 12. grudnia 1921. 1465

T. 408/21/4. Edykt. Jan Bogucki, syn Józefa i Katarzyny, rolnik, rz. kat., żonaty z Marją urodzoną Kurpiel, urodzoną 3. lipca 1874. r., zamieszkały w Kuropatnikach, służył w ostatniej wojnie austr. w 37. p. obr. kraj., brał udział w walkach pod Gorycją w r. 1916. i według zeznań świadka Demka Myszczyszyna zachorował i został odstawiony do szpitala, zas według zeznań świadka Stefana Diaczyszyna, który słyszał tylko opowiadania towarzyszy broni, że miał zginąć w okopach i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości z czego domniemywać się należy, że już nie żyje. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o tem Sądowi do 6 miesięcy od daty ogłoszenia edyktu t. j. do dnia 15. października 1922. r. Po tym dniu Sąd sprawę rozstrzygnie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Brzeżany dnia 16. lutego 1922. 3124

T. V. 256/21/4. Józef Kotula, urodzony 1884. r. w Bukowinie powiat Nisko, syn Piotra i Katarzyny został zabrany przy odwrocie wojsk rosyjskich, jako jeniec cywilny w czerwcu 1915. r. do Rosji i umieszczony w barakach w Kobryniu, tamże zmarł w sierpniu 1915. r. na cholerę i został pogrzebany. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że Józef Kotula poniósł śmierć, przeto na prośbę Marjanny Kotula wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się ogólne wezwanie, aby zawiadomiono Sąd albo kuratora Dra Reinera w Rzeszowie, aż do dnia 20. czerwca 1922. r. o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu, po przeprowadzeniu i podjęciu dowodów, będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy Oddział V.
Rzeszów, 22. lutego 1922. 2710

T. 234/21/3. Wasyl Korzeniowski, syn Michała i Marji, rolnik, urodzony 13. marca 1882. r. w Strwiążyku, z ogłoszeniem ogólnej mobilizacji w sierpniu 1914. r. odszedł do czynnej służby wojskowej, którą pełnił przy 18. pułku piech. obr. kraj. na froncie rosyjskim, gdzie popadł w niewolę wedle wszelkiego prawdopodobieństwa, gdyż z Rosji nadesłał 2 kartki w r. 1915. lub 1916. i od tego czasu słych o nim zaginął. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu Wasyla Korzeniowskiego miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego adw. Drowi Ślączce w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu Wasyla Korzeniowskiego, uzna go na ponowny wniosek Marji Korzeniowskiej za zmarłego a jego małżeństwo z nią zawarte za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się adw. Dra Ślączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Sanok, dnia 4. stycznia 1922. 3601

T. 2/22/3. Michał Jędruch, syn Marcina i Marji, urodzony w Radochońcach 24. września 1888. r. W r. 1913. wyjechał do Ameryki, a dochodzenia wykazały, że tenże 26 lipca 1916. r. zmarł. Gdy wobec tego jest prawdopodobnem, że osoba wymieniona poniosła śmierć zarządza się na wniosek Agaty Pogorzelec, postępowanie celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do pół roku od ogłoszenia w „Gazecie lwowskiej“ Sądowi albo p. Drowi Kalmanowi Reichowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu na ponowną prośbę Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy Oddział V.
Przemyśl, dnia 8. marca 1922. 4115

T. 197/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Jurkiw, syn Hrynia i Anny, urodzony 25. listopada 1885 w Trościancu ad Dolina, gr. kat., rolnik, ożeniony dnia 26. lutego 1911 w Trościancu z Warwarą ur. Romanyszyn i tamże ostatnio zamieszkały, brał wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Semka Jarycza i Tymka Torosa udział w walkach polsko-ukraińskich jako członek II. batalionu 13 komp. stryjskiej brygady wojsk ukraińskich i przy odwrocie wojsk ukraińskich pod Przemyślanami z końcem czerwca lub początkiem lipca 1919 zaginął, zabity rzekomo na polu bitwy, jak to opowiadał świadkowi Semkowi Jaryczowi, nieznany z nazwiska sanitet wojsk ukraińskich. Gdy ponadto wedle zaprzysiężonych zeznań Warwary Jurkiw i treści poświadczenia Zwierzchności gminnej od drugiej połowy maja 1919 nie dał o sobie Wasyl Jurkiw żadnego znaku życia, przyjąć należy że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę Warwary Jurkiw z Trościanca postępowanie, celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi i obrońcy węzła małżeńskiego adw. Dolewskiemu w Stryju, wiadomości o powyż wymienionym. Wasyla Jurkiw o ileby żył wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej“ rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 24. stycznia 1922. 2688

T. V. 122/21/4. Jan Lulek, urodzony 1882 roku w Markach ad Dąbrowica pow. Tarnobrzeg, syn Wojciecha i Katarzyny, jako żołnierz austr. 17 pułku piechoty 11 kompanji brał udział w wojnie na froncie rosyjskim i w bitwie pod Rozwadowem w październiku 1914 poniósł śmierć. Gdy prawdopodobnem jest, że Jan Lulek, poniósł śmierć, wdraża się na prośbę Agaty Lulkowej postępowanie celem udowodnienia jego śmierci. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Dr. Frühlichowi w Rzeszowie do dnia 25. kwietnia 1922 wiadomości o powyż wymienionym. Po upływie powyższego czasokresu Sąd tutejszy po przeprowadzeniu i podjęciu dowodów wyda orzeczenie o dowodzie śmierci.

Sąd okręgowy Oddział V.
Rzeszów, dnia 30. listopada 1921. 3582

T. V. 163/20/2. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Kuczek, urodzony 1892 r. w Boguchwale mąż Bronisławy, służył przy 17 p. obr. kraj. od 1914 roku i od grudnia 1914 roku ślad o nim zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z §. 1. ust. z 31/3 1918 L. 128 Dzpp. przeto wdraża się na prośbę Bronisławy Kuczek z Berlina Langestr. 18. postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi panu Dr. Czarnkowi adwokatowi w Rzeszowie wiadomości o powyż wymienionym. Jana Kuczka wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 28/1 1921 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.
Rzeszów, dnia 28. czerwca 1920. 3753

T. IV. 2/22/4. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Jan Rybski, syn Jana i Katarzyny, rolnik z Grobli powiat Bochnia, urodzony tamże 1886 przydzielony do 13 pułku piechoty według zeznań Wojciecha Lanego z Grobli i zawiadomienia zarządu archiwalnego w Krakowie padł z końcem października 1914 na froncie wschodnim, od tego czasu nie ma o nim wiadomości. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że wymieniony poniósł śmierć zarządza się na wniosek Honoraty Szczygłowej postępowanie celem udowodnienia jego śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do dnia 1. sierpnia 1922 udzielono sądowi wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy cyw. Oddział VI.
Kraków, dnia 6. marca 1922. 4252

T. 714/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Miron Kukurudza zamieszkały w Kowalówce, Sp. Monasterzyska powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na wojnę a gdy po rozpadnięciu się Austrji powracał do domu został przez władze polskie internowany w Dębiu gdzie zachorował w sierpniu 1919 roku i odtąd nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Pawliny Kukurudza postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Józefowi Wołkowskiemu w Kowalówce. Mirona Kukurudzę wzywa się aby przed podpisanym Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 30. listopada 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stanisławów, dnia 17. stycznia 1922. 4268

T. 476/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Dmytro Kazimirko, urodzony 17/10 1889 zamieszkały w Niżniowie Sp. Tłumacz powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na front a jak świadek Ołeksa Misiuga zeznał w r. 1915 krążyła pogłoska na pozycji w Karpatach, że Dmytro Kazimirko w bitwie zginął. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Katarzyny Kazimirko postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Andrijowi Petryszyn w Niżniowie. Dmytra Kazimirko wzywa się by przed podpisanym Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30. listopada 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stanisławów, dnia 10. października 1921. 4267

T. 40/21/5. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michajło Semeniuk, urodzony dnia 3. sierpnia 1883 w Winogradzie, powiat Kołomyja. przed wojną tamże zamieszkały, ożeniony od dnia 4. sierpnia 1907 z Sofią z Hajdeszczuków, odszedł w czasie ogólnej mobilizacji w sierpniu 1914 z 2 komp. 55 p. p. na wojnę, a po rozpadnięciu się Austrji wcielony został do 7 baterii ukraińskiego wojska i od tego czasu nie daje o sobie znaku życia, do gminy dotychczas nie powrócił. Wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Dmytra Chemy Wasyla dostał się on w roku 1920 po świętach Bożego Narodzenia jako chory do szpitala w Tuczynie na Ukrainie i w tymże szpitalu zastał chorego Mi-

chajła Semeniuka, który w kilka dni, tj. w styczniu lub w lutym 1920 zmarł. Świadek trupa rozpoznał. Gdy zatem prawdopodobnem jest, że Michajło Semeniuk zmarł wdraża się na wniosek żony zaginionego Sofji z Hajduszczuków Semeniuk, gospodyni w Winogradzie, postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo p. adw. Dr. J. Sobelsohnowi w Gwoźdźcu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małż. Mikołaja Semeniuka, wzywa się, aby stawił się, o ile żyje, przed podpisanym Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 5. września 1921 jednakowoż nie wcześniej jak w 3 miesiące od dnia ogłoszenia tego edyktu w gaz. urzęd. Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Kołomyja dnia 2. kwietnia 1921. 3461

T. 394/21/3. Edykt. Antoni Majowski syn Teodora i Tekli, woźny sądowy gr. kat. żonaty z Teklą ur. Muszkiewicz, urodz. dnia 7. czerwca 1885, zamieszkały w Podhaicach, służył w ostatniej wojnie austr. w 20 p. obr. kraj. w r. 1915, wywieziony jako jeniec wojenny do Rosji z nim razem udała się jego żona z córką. W r. 1918 odprawiono ich na Sybir, w drodze chory na suchoty pozostał w szpitalu w Barnaule, gdzie też wedle zeznań żony, córki i świadka Nykoły Święcickiego zmarł dnia 8. kwietnia 1918 i pochowany został na cmentarzu w Barnaule. Od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Na wniosek żony, wdraża się postępowanie celem ustalenia dowodu jego śmierci, wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o tem Sądowi do 3 miesięcy od daty ogłoszenia edyktu, tj. do dnia 15. czerwca 1922. Po tym dniu Sąd sprawę rozstrzygnie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 22. lutego 1922. 3545

T. 378/21/3. Edykt. Grzegorz Marycz syn Iwana i Marji rolnik gr. kat. żonaty z Kornelją, urodz. 23. listopada 1864, zamieszkały w Bilce w ostatniej wojnie austr., wyjechał 12. czerwca 1915 z cofającemi się wojskami rosyjskiemi do Rosji i zamieszkał w Kiernówce gub. Charkowskiej, gdzie wedle zaprzysiężonych zeznań świadków zachorował na tyfus i w dniu 12. marca 1918 zmarł. Od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Na wniosek syna Mikolaja wdraża się postępowanie celem ustalenia dowodu jego śmierci, wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o tem Sądowi do 3 miesięcy od daty ogłoszenia edyktu, tj. do dnia 1. czerwca 1922. Po tym dniu Sąd sprawę rozstrzygnie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 22. lutego 1922. 3543

T. 377/20/4. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Fedor Hawryczuk syn Wasyla, urodzony dnia 24. stycznia 1878 w Korszowie powiat Kołomyja, ożeniony dnia 11. lutego 1902 z Marją z Korabiuków, zamieszkały przed wojną w Korszowie, odszedł w czasie ogólnej mobilizacji w sierpniu 1914 z 36 pułkiem obrony krajowej na wojnę pisał żonie raz z niewoli rosyjskiej z Taszkentu przed 5 laty i od tego czasu nie daje znaku życia do gminy dotychczas nie powrócił. Gdy zatem można przyjąć, że istnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl par. 24 l. 2 uc. i par. 1 ustawy z 31. marca 1918 Dzpp. Nr. 128 i rozp. min. z 8. kwietnia 1918 Nr. 134. Dzpp., zarządza się na wniosek żony zaginionego Marji z Kocabiuków z Korszowa postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądom lub p. adw. Dr. Hrabarowi w Kołomyji, którego ustanawia się kuratorem. Fedora Hawryczuka syna Wasyla wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia tego edyktu w gaz. urzęd., Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Kołomyja dnia 18. października 1920. 3459

T. 369/21/3. Edykt. Filip Michał 2 im. Paszko syn Gabrycla i Teofili rolnik gr. kat. żonaty z Anną, urodz. Szarawara, urodzony 10. listopada 1887, zamieszkały w Rudzie, służył w ostatniej wojnie austr. w 55 pp., brał udział w walkach na froncie rosyjskim w grudniu 1914 widywał się ze świadkiem Seniem Majówką, przychodząc z okopów strzeleckich po prowianty, ostatnio widziały w grudniu 1914, pod Śmiechowem ad Kraków w którym to czasie Seń Majówka dowiedział się od towarzyszy zaginionego, że ten został zabity i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości, z czego domniemywać się należy, że już nie żyje. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego i rozwiązania małżeństwa, wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o tem Sądowi i Dr. Reichowi do 6 miesięcy od daty ogłoszenia edyktu tj. do dnia 1. września 1922 roku. Po tym dniu Sąd sprawę rozstrzygnie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 16. lutego 1922. 3542

T. 357/21/3. Edykt. Jelena (Olena) Boczan córka Atanazego i Marji z Rakowskich, rolniczka gr. kat. ur. 17. marca 1896, zamieszkała w Burkanowie, w czasie robót polnych na folwarku koło Gmunden na Morawach zachorowała na wybuchy krwi, a odesłana do szpitala w Gmunden zmarła. Świadkowie Michał Karp i Marja Tatarczak zeznali pod przysięgą, że sami przebierali ją w czystą bieliznę i wkładali do trumny, co miało miejsce około 15. czerwca 1917 r. i od tego czasu niema o niej żadnej wiadomości. Na wniosek matki wdraża się postępowanie celem ustalenia dowodu jej śmierci, wzywając każdego, ktoby miał o niej wiadomość, a także ją samą, aby dała znać o tem Sądowi do 3 miesięcy od daty ogłoszenia edyktu tj. do 1. czerwca 1922. Po tym dniu Sąd sprawę rozstrzygnie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 13. lutego 1922. 3541

T. 317/21/5. Edykt. Nykoła Sygałuk vel Sagaluk vel Sakaluk syn Filipa i Warwary, rolnik gr. kat. żonaty z Justyną ur. Osidacz, ur. 1. kwietnia 1898, zamieszkały w Stratynie, służył w ostatniej wojnie austr. w 80 pp. od dnia mobilizacji, tj. 1. sierpnia 1914 i od tego dnia niema o nim żadnej wiadomości, z czego domniemywać się należy, że już nie żyje. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego i rozwiązania małżeństwa wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o tem Sądowi lub adw. Drowi Landesbergowi do 6 miesięcy od daty ogłoszenia edyktu, tj. do dnia 15. września 1922. Po tym dniu Sąd sprawę rozstrzygnie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 21. lutego 1922. 3540

T. 262/21/3. Edykt. Ilko Łycholat syn Iwana i Marji, rolnik gr. kat. żonaty z Dośką Stangret, ur. 2. sierpnia 1899, zamieszkały w Potoku, służył w ostatniej wojnie austr. w 30 pp. i wysłany na front włoski w r. 1915, gdzie przebywał do jesieni 1916, biorąc udział w bitwach i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości, z czego domniemywać się należy, że już nie żyje. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o tem Sądowi w Brzeżanach do 6 miesięcy od daty ogłoszenia edyktu, tj. dnia 15. września 1922. Po tym dniu Sąd sprawę rozstrzygnie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 22. lutego 1922. 3539

T. 282/21/5. Jankiel Wolf 2 im. Bal recte Schneck syn Leiby i Jenty, urodzony w Zagórzu w roku 1881 kupiec w pierwszych dnia sierpnia 1914 podczas wojny światowej odszedł jako pospolitak do czynnej służby wojskowej, którą pełnił przy oddziale żandarmerji w Zagórzu. W połowie listopada 1914 po wyparciu wojsk austrjackich przez wojska rosyjskie oddział ten cofnął się w Karpaty, gdzie w okolicy Łupkowa staczali walki z wojskiem nieprzyjacielskiem; od tego czasu wszelki słych o nim zaginął. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu Jankla Wolfa 2 im. Bala recte Schnecka miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego adw. Drowi Ślączce w Sanoku, w przeciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uzna go na ponowny wniosek Marjem Bal za zmarłego, a jego małżeństwo z nią zawarte za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się adw. Dr. Ślączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Sanok dnia 14. lutego 1922. 2958

SPADKI.

A. XVI. 429/20/7. Antonina z Wilczyńskich Majtykowa umarła w Krakowie 9. kwietnia 1920. Wzywa się nieznanych jej spadkobierców do zgłoszenia się w przeciągu jednego roku od ogłoszenia, gdyż inaczej spadek ten wydany będzie Skarbowi Państwa. Kuratorem spadku ustanawia się Dra Józefa Gabryelskiego adwokata w Krakowie.

Sąd powiatowy.

Kraków dnia 7. kwietnia 1922 4287 1—3

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Prez. 14591. Obwieszczenie. Sąd apelacyjny we Lwowie ogłasza, że Bronisław Rad zamianowany notarjuszem w Chodorowie, złożył dnia 20. kwietnia 1922 przysięgę służbową i może swój urząd objąć.

Prezes Sądu apelacyjnego.

Lwów dnia 20. kwietnia 1922. 4239 1—3

Cg. I. 89/22. Edykt. Marja Grech, rolniczka w Popowcach wniosła skargę przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Pawłowi Butyńskiemu i Annie Butyńskiej o zwrot 300 dol. amer. Audjencja została wyznaczona na 1. maja 1922 godz. 9 przed poł. w tym Sądzie biuro Nr. 11. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się adw. Dr. Kołaczkowskiego w Złoczowie kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy w Złoczowie. 4340

Prez. 4500. 13 N. M/22. Pan Antoni Opidowicz mianowany notarjuszem w Wadowicach, złożył w dniu 4. marca 1922 przepisaną przysięgę i objemuje urząd notarjusza w Wadowicach w dniu 4. maja 1922.

Sąd apelacyjny.

Wolter.

Kraków dnia 20. kwietnia 1922. 4342 1—3

C. I. 135/22/1. Edykt. Strona powodowa Stanisław Maleńczak gospodarz w Tarasówce wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Semenowi i Pawłowi Telewiakom o uznanie własności nieruchomości zpn. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 9. czerwca 1922 godzina 9 rano w tym Sądzie biuro Nr. 2. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się Hrycia Telewiaka w Kapuścińcach kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Zbaraż dnia 22. kwietnia 1922. 4337

Prez. 798/18 P/22. Obwieszczenie. Prezes Sądu apelacyjnego we Lwowie na mocy par. 381 proc. kar. ustanowił dla posiedzeń II. kadencji Sądów przysięgłych Wiceprezesa Sądu okręgowego Konstantego Ożyszkiewicza przewodniczącym, a sędziów okręgowych Jana Gubaya, Franciszka Bortha, Kleineasa Zahradnika, Adama Czarneckiego, Włodzimierza Zarzyckiego, Ludomira Ostrowskiego i Bolesława Strię zastępcami przewodniczącego. Posiedzenia tej kadencji rozpoczną się dnia 8. maja 1922 r. o godzinie 8 rano.

Prezydjum Sądu okręgowego.

Tarnopol dnia 19. kwietnia 1922. 4333 1—3

Vr. 6062/21/18. Ogłoszenie. Prawomocnym wyrokiem Sądu okręgowego karnego we Lwowie z dnia 16. lutego 1922 Vr. 6062/21/17 zostali skazani: 1) Jan Szpara syn Jakóba lat 30 zarobnik w Steniatynie na 1 miesiecy więzienia i grzywnę 10.000 Mkp. za zbrodnię tajnego gorzelnictwa (art. 26/II. ustawy z 2. lipca 1920 nr. 67 poz. 449 Dzpp.). 2) Aleksander [illegible] syn Wasyla lat 43. 3) Zacharko Zabłocki syn [illegible] lat 25. 4) Michał Zubeńko syn Daśka lat [illegible] Świątnik syn Daśka lat 47. 6) Hryć Prymak syn Andrucha lat 42. 7) Dmytro Moroziuk syn Jurka lat 23, wszyscy rolnicy w Steniatynie, ad 2) do 7) za występek tajnego gorzelnictwa (art. 26/I. cyt. ustawy) na grzywny po 10.000 Mkp., a równocześnie orzeczono ad 1) do 7) konfiskatę na rzecz Skarbu Państwa [illegible] i narzędzi skonfiskowanych u skazanych. Wiesenberg mp.

Sąd okręgowy karny.

Lwów dnia 22. lutego 1922. 4343

Z. 248/20. Edykt. W nocy z 27/28 października 1920 odebraną została w Czerniclicy od nieznanego z miejsca pobytu i pochodzenia sprawcy rzekomo Iwana Stefaniuka z Berezowa niżnego, duża, dobrze odżywiona, cielna lat około 10 licząca, maści płowej z białymi płatkami, z czołem i podbrzeszem białem, szyja szara, rogami rozłożystymi na boki, zgiętemi do głowy, białymi krowa nieznanego właściciela. Wzywa się zatem właściciela, by w przeciągu jednego roku od dnia zamieszczenia tego edyktu zgłosił się ze swemi prawami własności, gdyż w przeciwnym razie krowa ta na wniosek Prokuratorji na publicznej licytacji sprzedaną zostanie.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Horodenka dnia 20. kwietnia 1922. 4336

N. [illegible]. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. Sąd okręgowy w Sanoku jako Sąd apelacyjny w uwzględnieniu odwołania [illegible] od wyroku Sądu powiatowego w Baligrodzie, którym uznano Mosesa Höringa piekarza z Baligrodu winnym przekroczenia art. 19 ust. 2. lipca 1920 Nr. 67 poz. 449 Dz. u. popełnionego przez to, że 10. października 1921 w Baligrodzie za 2 i pół klgr. chleba żądał kwotę 700 Mkp. zmienił w ten sposób, że zasądził go na karę aresztu przez 1 miesiąc i grzywnę w kwocie 10.000 Mkp., która w razie nieściągalności zastąpi dalsza kara przez 1 miesiąc w myśl art. 32 powyższej ustawy, zarządzono ogłoszenie tego wyroku w „Gazecie Lwowskiej" na koszt zasądzonego, a nadto w lokalu przedsiębiorstwa zasadzonego ma być ten wyrok wywieszony przez 14 dni.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Baligród dnia 27. stycznia 1922. 4334

AMORTYZACJE.

T. 172/22. Edykt. Na wniosek Herscha Rottenberga w Stanisławowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu zastawniczego Kasy Oszczędności miasta Stanisławowa Nr. 973 opiewającego na złoty męski łańcuszek. Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie kwit ten za nieważny uznany zostanie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów dnia 15. kwietnia 1922. 4251

T. 355/21/3. Na wniosek Marji Rudeńskiej podejmuje się postępowanie celem umorzenia świadectwa tymczasowego Urzędu pożyczek państwowych w Warszawie Nr. 048091 na 500 Mkp. opiewającego, zaginionego w r. 1920 w czasie inwazji bolszewickiej, wzywając posiadacza tegoż, aby je do 45 dni licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej", tj. do 15. maja 1922 przedłożył tut. Sądowi, w przeciwnym razie po upływie tego czasokresu uzna Sąd ten dokument za umorzony.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 8. marca 1922. 4298

T. 352/21/3. Na wniosek Marji Rudeńskiej podejmuje się postępowanie celem umorzenia losu włoskiego Czerwonego Krzyża serja 11744 Nr. 44 losu Joszów (Dobreserce) serja 3520 Nr. 6 i losu serbskiego tytoniowego serja 790 Nr. 27 zaginionych w r. 1920 w czasie inwazji bolszewickiej, wzywając posiadacza tychże, aby je do 45 dni licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej", tj. do 15. maja 1922 przedłożył tut. Sądowi. W razie przeciwnym po upływie tego terminu uzna Sąd te dokumenty za umorzone.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 8. marca 1922. 4297

T. VI. 45/22/2. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Towarzystwa „Światopełk" w Krakowie wdraża się postępowanie celem umorzenia

wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginąć, wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu Sądowi, także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd na ponowny wniosek po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Dowód zastawowy Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej oddział Krakowski z 30. września 1920 Nr. 613, wystawiony na towarzystwo „Światopełk".

Sąd okręgowy cywilny. Oddział VI.
Kraków dnia 16. marca 1922. 4257

KURATELE.

P. III. 3/21. Edykt. Za niewłasnowolną uznano Naścię Łuckow z Iwankowa. Kuratorem jej ustanowiono Iwana Didur w z Iwankowa.

Sąd powiatowy, Oddział III.
Borszczów dnia 22. lutego 1921. 4286

P. 151/21/6. Ogłoszenie pozbawienia własnowolności. Uchwałą Sądu powiatowego w Bursztynie z dnia 23. października 1921 P. 151/21/4 pozbawiono całkowicie własnowolności Annę Kuca zamieszkałą w Kołokolinie, a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono Iwana Kuca gospodarza w Kołokolinie.

Sąd powiatowy Rzpltej Polskiej, Oddział III.
Bursztyn dnia 15. marca 1922. 4335

P. XVI. 57/22/4. Edykt. Orzeczenie pozbawienia własnowolności. P. Albina z Zupników Rosenbuschowa, wdowa po adwokacie w Drohobyczu, zostałe całkowicie pozbawioną własnowolności. Doradcą tejże ustanawia się Dra Zygmunta Kleinberga, adwokata w Drohobyczu.

Sąd powiatowy, Oddział XV.
Drohobycz dnia 28. stycznia 1922. 4341

FIRMY.

Firm. 1595. Rg. A. II. 292. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 21. listopada 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy dotąd: Dom bankowy i kantor wymiany Herold, Rudy i Ska. Zmiany: Brzmienie firmy odtąd: Kantor wymiany Emanuel Rudy.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 21. listopada 1921. 2243

Firm. 1024. Rg. C. V. 147. Wpis do rejestru firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 30. września 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Ginsel i Spółka, spółka z ogr. odp. we Lwowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Nabywanie, prowadzenie, eksploatowanie, pozbywanie praw górniczych, szybów, pól naftowych, kopalń bruttów rafinerji, wszelkiego rodzaju rurociągów, magazynów, rezerwoarów na rachunek własny lub cudzy, wogóle nabywanie, prowadzenie i pozbywanie wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw przemysłowych, górniczych, a zwłaszcza naftowych; 2) finansowanie objektów pod 1) wymienionych, pośredniczenie w ich nabyciu i pozbywaniu, zakładanie spółek w tym celu i obejmowanie udziałów w tych spółkach; 3) kupno i sprzedaż wszelkich towarów nie podlegających specjalnej koncesji i wogóle handel tymi towarami, a w szczególności import ich z Anglji i z Rosji, eksport do tych krajów nafty i tejże derywatów, jakoteż wszystkich wolnych towarów. Czas trwania nieograniczony. Stosunki prawne spółki: Zawiązana na podstawie kontraktu spółki zawartym w formie aktu notarjalnego z dnia 5. lipca 1921 l. rep. 8600, uzupełnionym dodatkowo aktem not. z 21. lipca 1921 do l. rep. 8744. Wysokość kapitału zakładowego: miljon marek polskich, wpłacony w całości. Spółkę zastępują zawiadowcy. Zawiadowcami wybrano Mikołaja Ginsla, przemysłowca naftowego we Lwowie. Firmę podpisują zawiadowcy w ten sposób, że pod wydrukowanem, wyciśnięten stampilją lub wypisanem brzmieniem firmy umieści swój podpis.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 14. września 1921. 2242

Firm. 1459. Rg. C. IV. 209. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 3. listopada 1921. Siedziba firmy: Kraków, siedziba filji: Lwów. Brzmienie firmy: Vedeta, przedsiębiorstwo dostaw artykułów technicznych oraz olejów i smarów wszelkiego rodzaju, spółka z ogr. odp. w Krakowie, filja we Lwowie. Zmiany: Uchwałą spólników z 12. lutego 1921 powiększono kapitał zakładowy do 2,000.000 Mkp. wpłacony gotówką w całości.

Sąd okręgowy cyw. jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 21. października 1921. 2245

Firm. 1308. Rg. C. V. 217. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 29. listopada 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Syndykat zbożowy konsumentów, spółka z ogr. odp. we Lwowie. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest zaopatrywanie konsumentów zrzeszonych w spółdzielniach i organizacjach gospodarczych w produkta rolne, a to przez skoordynowany skup ziemiopłodów dla członków syndykatu w porozumieniu z organizacjami procedentów, handel wymienny dla uzyskania zboża zagranicą o ile okaże się brak zboża krajowego lub gdyby to wpłynąć mogło na obniżenie cen w kraju. Wysokość kapitału zakładowego 3,800.000 Mkp. gotówką wpłaconych. Nazwiska zawiadowców: Witold Karczewski i Emil Krug we Lwowie. Stosunki prawne spółki: Spółka oparta na kontrakcie spółki zdziałanym we formie aktu notarjalnego z daty Lwów 11. września 1921 do l. rep. 15456. Czas trwania spółki jest nieograniczony. Uprawnieni do zastępstwa zawiadowcy. Podpis firmy: Firmę podpisują pod pieczęcią firmową łącznie dwaj zawiadowcy lub jeden zawiadowca i prokurent. Rada nadzorcza: Rada nadzorcza składa się z 9 członków wybranych przez spólników oraz dwóch zastępców.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 15. listopada 1921. 2244

Firm. 1575. Rg. A. III. 197. Wpis firmy spółki. Do rejestru wpisano dnia 26. listopada 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Przedsiębiorstwo techniczno-handlowe, inżynier Z. Stankiewicz i Ska. Przedmiot przedsiębiorstwa: Prowadzenie na wspólny zysk i stratę kupna i sprzedaży samochodów, maszyn i narzędzi dla przemysłu i rękodzieła oraz części składowych do tychże maszyn. Pośrednictwo przy kupnie tego rodzaju maszyn i ich części składowych. Prowadzenie ajencji dla zakupu i sprzedaży samochodów i maszyn, tudzież części składowych do nich wyrobu obcych fabryk, wreszcie przyjmowanie zastępstwa do sprzedaży samochodów, maszyn dla rękodzieła i przemysłu obcych fabrykatów. Czas rozpoczęcia: Spółka rozpoczęła swe czynności z dniem 17. listopada 1921. Właściciele firmy: Zygmunt Stankiewicz inżynier we Lwowie i Kazimierz Stankiewicz technik we Lwowie. Uprawnieni do zastępstwa spólnicy łącznie. Podpisywanie firmy: Firmy podpisywać będą obaj spólnicy w ten sposób, że pod wyciśniętą lub wydrukowaną firmą umieszczą swe własnoreczne podpisy Z. Stankiewicz i K. Stankiewicz.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 21. listopada 1921. 2249

Firm. 1177. Rg. C. V. 200. Wpis firmy spółki. Do rejestru wpisano dnia 2. listopada 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Dom handlowo-komisowy Magnes, spółka z ogr. odp. Czas trwania spółki nieograniczony. Przedmiot przedsiębiorstwa: Przyjmowanie towarów wszelkiego rodzaju, a w szczególności towarów konfekcyjnych do komisowej sprzedaży, kupno i sprzedaż oraz pośrednictwo w kupnie i sprzedaży towarów wszelkiego rodzaju w szczególności towarów konfekcyjnych, zastępstwo podobnych firm, względnie przedsiębiorstw obcych i krajowych, tudzież wykonywanie robót reparacyjnych, mebli i innych przedmiotów należących do urządzenia domowego we własnym warsztacie stolarskim. Wysokość zakładowego kapitału 100.000 Mkp. Zawiadowcy spółki: Leopold Kuzmer. Władysław Konopacki we Lwowie i zastępca zawiadowcy Józef Grycko we Lwowie. Podpis firmy następuje w ten sposób, że podręcznie wpisanem, wydrukowanem lub zapomocą pieczęci wyciśniętem brzmieniem firmy umieszczą łącznie własnoręcznie swoje podpisy obaj zawiadowcy lub jeden zawiadowca i zastępca zawiadowcy, względnie jeden zawiadowca i prokurzysta, o ile prokura ustanowioną zostanie. Rodzaj spółki: Spółka opiera się na kontrakcie spółki działanym w formie aktu notarjalnego z daty Lwów 9. lipca 1921 l. rep. 42396.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów dnia 26. października 1921. 2247

—oo—

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Kossowski.
Z Drukarni Polskiej, pod zarz. J. Raczyńskiego, Lwów, Chorążczyzna 31.